

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA NR. 24 J/09 septembrie 2009

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei P.C., judecător la Judecătoria G.H., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți – inspectorii M.D. și R.L.O. și pârâta judecător P.C..

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, după care,

Secția procedează la audierea pârâtei judecător P.C. cu privire la faptele reținute în sarcina acesteia, declarația fiind consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei.

Nefiind cereri, chestiuni prealabile sau excepții de invocat, Secția acordă cuvântul părților pe fondul cauzei.

Având cuvântul, Comisia de disciplină pentru judecători, prin reprezentanți arată că pârâta judecător P.C. se face vinovată de săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată deoarece, cu ocazia soluționării a două

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

dosare penale aflate pe rolul Judecătoriei G.H., nu a respectat normele procedurale referitoare la instituțiile menținerii și prelungirii arestării preventive, dispozițiile referitoare la caracterul public al ședinței de judecată, la asigurarea asistenței juridice inculpaților arestați și la prezența acestora din urmă în cadrul ședinței de judecată.

Se mai arată de către reprezentantul comisiei de disciplină pentru judecători că, atât pe parcursul cercetării prealabile dar și cu ocazia audierii în fața Secției, pârâta judecător P.C. a recunoscut faptul că nu a respectat aceste prevederi legale.

De asemenea se mai arată că, din declarațiile date de pârâta judecător în cursul cercetării prealabile reiese că „instituțiile menținerii și prelungirii arestării preventive” îi sunt neclare, că „nu cunoaște procedura corectă de judecare a cauzelor cu inculpați majori și minori” și că „a procedat la declararea ședinței secrete pentru a nu greși și respectiv pentru a ocroti interesele minorilor”.

Având în vedere poziția pârâtei judecător P.C., Comisia de disciplină pentru judecători apreciază că aspectele reținute în acțiunea disciplinară nu sunt întâmplătoare, ci reprezintă o constantă în activitatea acesteia.

Față de aceste considerente, Comisia de disciplină pentru judecători solicită admiterea acțiunii disciplinare așa cum a fost formulată și aplicarea unei sancțiuni dintre cele prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

Având cuvântul, pârâta judecător P.C. susține că recunoaște și regretă fapta săvârșită, iar cu privire la soluția ce va fi adoptată lasă la aprecierea Secției.

Secția constată închise dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare, constată următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători la data de 17.07.2009, sub nr. 25/J/2009, Comisia de disciplină pentru judecători a solicitat Secției ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună aplicarea uneia din sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, pârâtei P.C., judecător la Judecătoria G.H., pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut că, în dosarele nr. 922/237/2009 și nr. 851/237/2009 ale Judecătoriei G.H., pârâta judecător P.C. a procedat la efectuarea verificărilor impuse de art. 300¹ Cod procedură penală, cu încălcarea garanțiilor esențiale recunoscute persoanelor în materia dreptului la libertate, încălcând dreptul la apărare al inculpaților arestați preventiv, atât din perspectiva dreptului acestora de a se prezenta și de a participa în proces la momentul verificării legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive, cât și din perspectiva dreptului de a fi asistați de apărători aleși sau din oficiu.

De asemenea, s-a reținut nerespectarea și necunoașterea, de către pârâta judecător, a dispozițiilor procedurale privind judecata în cauzele cu inculpați minori, cu consecința încălcării unor garanții esențiale recunoscute părților din proces, prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute.

În acest sens, se arată de comisia de disciplină pentru judecători că pârâta, reținând incidența dispozițiilor art. 290 alin. 2 Cod procedură penală, a încălcat dispozițiile legale citate mai sus, care instituie o procedură specială în judecarea cauzelor cu inculpați minori, tocmai în considerarea particularităților specifice acestor cauze și respectiv în considerarea necesității ocrotirii intereselor minorilor, fiind în confuzie cu privire la caracterul secret al ședinței de judecată și respectiv cu privire la caracterul nepublic, noțiuni distincte, reglementate diferențiat și în considerarea unor interese diferite.

În drept, Comisia de disciplină pentru judecători și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 99 – 101 din legea sus-menționată.

Secția pentru judecători reține următoarea situație de fapt:

Prin procesul-verbal de sesizare din oficiu încheiat la data de 17 iunie 2009 de către inspectori din cadrul Serviciului de inspecție judiciară pentru judecători s-a reținut încălcarea normelor procedurale, cu ocazia soluționării dosarelor penale nr. 922/237/2009 și nr. 851/237/2009 ale Judecătoriei G.H., de către pârâta judecător P.C..

În dosarul nr. 922/237/2009 al Judecătoriei G.H., prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria G.H. nr. 288/P/2009, s-a dispus trimiterea în judecată, în stare de arest preventiv, a inculpaților V.I., V.S. și A.F. pentru săvârșirea, la data de 16 aprilie 2009, a mai multor infracțiuni de falsificare de monedă și alte valori și înșelăciune în formă continuată, prevăzute de art. 282 alin. 2 Cod penal și art. 215 alin. 1 și 2 Cod penal.

În cursul urmăririi penale, față de inculpații V.I., V.S. și A.F. s-a dispus arestarea preventivă începând cu data de 23.03.2009 ora 15,30 până la data de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

20.04.2009, ora 22,30, prin încheierea nr. 11 din data de 23.03.2009 a Judecătoriei G.H., rămasă definitivă prin încheierea nr. 24 R/2009 a Tribunalului S..

La data de 16 aprilie 2009, pârâta judecător P.C. a procedat la verificarea legalității și temeiniciei arestării preventive a celor trei inculpați, în condițiile impuse de art. 300¹ Cod procedură penală, constatându-se că „este legală măsura arestării preventive luate față de inculpații V.I., V.S. și A.F., dispusă prin încheierea nr. 11 din 23.03.2009 a Judecătoriei G.H.” (alineatul 1 din dispozitivul încheierii) iar „în baza art. 300¹ alin. 3 raportat la art. 160^b alin. 3 Cod procedură penală se menține starea de arest a inculpaților V.I., V.S. și A.F.” (alineatul 2 din dispozitivul aceleiași încheieri).

Potrivit consemnărilor din încheierea de ședință din data de 16 aprilie 2009, inculpații V.I., V.S. și A.F., nu au fost aduși în fața instanței și nu au fost asistați de apărător. De altfel, în cuprinsul încheierii respective se face mențiune în mod explicit despre faptul că lipsesc părțile, arătându-se că „procedura este completă, cauza judecându-se fără citarea părților”. În același timp, în dispozitivul încheierii menționate mai sus, se precizează „cercetată în camera de consiliu din 10 aprilie 2009, în lipsa părților și a avocaților lor”.

Lipsa inculpaților arestați, la verificarea legalității și temeiniciei arestării preventive în baza art. 300¹ Cod procedură penală, rezultă așadar în mod explicit, inclusiv din împrejurarea că aceștia nu au fost citați pentru termenul din data de 16 aprilie 2009. De asemenea, inculpaților arestați preventiv în cauză, nu li s-a asigurat asistența juridică obligatorie, fapt care rezultă de asemenea din

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

încheierea menționată, deși asistența juridică este obligatorie, fiind impusă în mod expres de art. 159 alin. 3 Cod procedură penală.

Prin încheierea analizată nu s-a făcut nicio referire la existența vreuneia dintre situațiile prevăzute de art. 159 alin. 4 Cod procedură penală, de natură a justifica omisiunea aducerii inculpaților arestați la instanță, mai mult, s-a specificat că s-a procedat la judecarea cauzei „fără citarea părților”.

Ori, examinarea legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive a inculpaților arestați, conform art. 300¹ Cod procedură penală, este posibilă în lipsa acestora, doar în situația în care inculpații sunt internați în spital iar din cauza stării sănătății nu pot fi aduși în fața instanței sau, în situația în care, din cauză de forță majoră sau stare de necesitate, deplasarea lor nu este posibilă. Din încheierea analizată, nu rezultă niciuna dintre împrejurările specificate în mod expres de textul de lege menționat.

Ulterior efectuării referatului cauzei, în care se constată lipsa părților, menționându-se că se procedează la judecarea cauzei fără citarea acestora, se pune în discuție legalitatea și temeinicia arestării preventive a celor trei inculpați arestați, consemnându-se apoi concluziile procurorului, care solicită menținerea măsurii arestării preventive a inculpaților.

În dispozitivul încheierii la care s-a făcut referire mai sus, se consemnează faptul că a fost „pronunțată la data de 16 aprilie 2009, ora 11,00, în lipsa părților”.

În ce privește conținutul notelor grefierului de ședință B.L., cu referire la încheierea din data de 16 aprilie 2009, pronunțată la orele 11,00, s-a constatat lipsa consemnărilor privitoare la dezbaterile acestei cauze.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În legătură cu acest aspect, prin declarația dată în cursul cercetării prealabile, grefierul de ședință a precizat că nu a asistat la dezbaterile cauzei și că a fost chemată în biroul pârâtei judecător P.C. pentru a tehnoredacta încheierea de ședință după dictarea acesteia.

Cu privire la aceste aspecte, în declarația dată în cursul cercetării prealabile, pârâta judecător P.C. a făcut trimitere la discuțiile purtate în cadrul unei întâlniri la C.A.S., susținând că s-a exprimat în mod unanim opinia conform căreia, la primirea dosarului, se procedează la verificarea legalității și temeiniciei arestării preventive a inculpaților arestați fără ca inculpații sau avocații să fie prezenți precizând totodată că nu îi sunt clari termenii de menținere și respectiv prelungire a arestării preventive și nu îi este clar cum se procedează când se judecă inculpații trimiși în judecată în stare de arest preventiv.

La aceeași dată, respectiv 16 aprilie 2009, în același dosar, nr. 922/237/2009 al Judecătorei G.H., la orele 14,00, pârâta judecător a pronunțat o nouă încheiere prin care a dispus menținerea și prelungirea măsurii arestării preventive a inculpaților V.I., V.S. și A.F., pe o durată de 30 zile, începând cu data de 20.04.2009 ora 22,30 și până la data de 20.05.2009, orele 22,30, încheierea fiind dată în ședință publică, în prezența inculpaților și a apărătorilor aleși, fixându-se termen pentru soluționarea cauzei pe fond, la data de 6 mai 2009.

Din cele expuse anterior se constată necunoașterea dispozițiilor care reglementează instituția prelungirii și respectiv instituția menținerii arestării preventive, realizându-se o confuzie între aceste două instituții distincte, care sunt aplicabile unor faze procesuale diferite, respectiv urmărirea penală căreia îi este

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

specifică instituția prelungirii măsurii arestării preventive și faza de judecată, căreia îi este aplicabilă instituția menținerii arestării preventive, fiind încălcate așadar și dispozițiile procedurale incidente în această materie.

De altfel, necunoașterea dispozițiilor sus-menționate rezultă și din faptul că deși la data de 16 aprilie 2009 instanța era sesizată prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Judecătoria G.H. și avea obligația de a proceda la verificarea legalității și temeiniciei arestării, în intervalul determinat de art. 160^b alin. 1 Cod procedură penală, respectiv de 60 zile, pârâta judecător P.C., prin cea de-a doua încheiere pronunțată la orele 14, menține și prelungește măsura arestării preventive a celor trei inculpați, pe o durată de 30 zile.

Argumentele pârâtei judecător, în sensul că cele două instituții, respectiv menținerea și prelungirea arestării preventive îi sunt neclare, nu pot justifica nerespectarea dispozițiilor procedurale, în virtutea obligațiilor care îi sunt impuse prin art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

La data de 6 mai 2009, în aceeași cauză, pârâta judecător P.C. a pronunțat de asemenea două încheieri în același dosar. Astfel, printr-o primă încheiere, declară ședință secretă pentru tot cursul procesului invocând dispozițiile art. 290 alin. 2 Cod procedură penală, cu motivarea că „se impune ocrotirea intereselor inculpatului V.A., minor la data săvârșirii faptei, apreciind că nu este moral ca judecarea cauzei să se facă în ședință publică”. Prin cea de-a doua încheiere de ședință, de această dată în ședință secretă „menține și prelungește măsura arestării preventive a inculpaților V.I., V.S. și A.F., pe o durată de 30 zile, începând cu data de 20.04.2009 ora 22,30 și până la 19.06.2009, ora 22,30”, respectiv pe aceeași

perioadă pentru care a dispus această măsură prin încheierea de ședință din data de 16 aprilie 2009, fiind diferită numai data la care expiră durata acestei măsuri.

Secția reține că, procedând în această manieră, pârâta judecător a încălcat dispozițiile art. 485 și următoarele Cod procedură penală (astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 227 din Legea nr. 356/2006), privind judecata în cauzele cu minori, dispoziții ce reglementează caracterul nepublic al ședinței de judecată în aceste cauze, cu precizarea că în situația în care în aceeași cauză, sunt mai mulți inculpați, dintre care unii minori și alții majori, instanța judecă în compunerea prevăzută în art. 483 și după procedura obișnuită, aplicând însă cu privire la inculpații minori, dispozițiile cuprinse în Capitolul II al Titlului IV din Codul de procedură penală, conform reglementării conținute în art. 486 Cod procedură penală.

La aceeași dată, respectiv 6 mai 2009, pârâta judecător P.C. a nesocotit dispozițiile art. 300² Cod procedură penală, privind verificarea legalității și temeiniciei arestării preventive a inculpaților în cursul judecății, aplicând din perspectiva măsurii și a duratei, prevederi care sunt aplicabile numai în faza de urmărire penală încălcând astfel și dispozițiile art. 160^b Cod procedură penală, la care fac trimitere prevederile art. 300² Cod procedură penală, și care vizează și obligativitatea verificării periodice a acestei măsuri, dar nu mai târziu de 60 de zile.

Cu privire la aceste aspecte, pârâta judecător a declarat în cursul cercetării prealabile că nu cunoaște care este procedura corectă de judecare a cauzelor cu inculpați minori, respectiv minori împreună cu majori majori, invocând în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

argumentarea opiniei sale faptul că a procedat în mai multe cauze la declararea ședinței secrete, pentru a nu greși și respectiv pentru a ocroti interesele minorilor.

Susținerile invocate în apărare de pârâta judecător, în sensul că a procedat astfel având în vedere decizia C.C. nr. 488 din 2 aprilie 2009, nu pot fi reținute întrucât prin această decizie s-a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate invocată din oficiu de către pârâta judecător P.C., cu referire la textul art. 486 Cod procedură penală, în raport de faptul că vizează modul de interpretare și aplicare a acestor prevederi legale, nefiind așadar de natură a conduce la alte concluzii din perspectiva procedurii aplicabile în judecarea minorilor. De altfel, pârâta judecător în aceeași declarație, precizează că s-a adresat C.C. nu pentru că textul atacat nu era constituțional ci pentru că nu știa cum trebuie să procedeze și dorea să afle opinia unei „autorități competente” cu privire la modul de judecare a cauzelor cu inculpați minori împreună cu majori.

Prin decizia penală nr. 215 din 8 mai 2009, pronunțată de Secția penală a Tribunalului S., în dosarul nr. 3023/86/2009, s-a admis recursul declarat de inculpații V.I., V.S. și A.F., împotriva încheierii de ședință pronunțată de Judecătoria G.H. la data de 6 mai 2009 în dosarul nr. 922/237/2009, a fost casată în totalitate încheierea de ședință din data de 6 mai 2009 și s-a constatat încetarea de drept a măsurii arestării preventive dispusă față de cei trei inculpați, din data de 21 aprilie 2009. Totodată, instanța de recurs a dispus punerea de îndată în libertate a inculpaților.

Secția constată că pârâta judecător P.C. a încălcat dispozițiile art. 159 alin. 3 cod procedură penală și în dosarul nr. 851/237/2009 în care, la termenul de judecată din data de 10 aprilie 2009, procedând la verificarea legalității și

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

temeiniciei arestării preventive a inculpatului M.G.F., arestat în cauză, în baza art. 300¹ alin. 3 Cod procedură penală, a constatat legalitatea măsurii arestării preventive luată față de învinuitul M.G.F. (deși acesta avea calitatea de inculpat, instanța fiind sesizată prin rechizitoriu) și a menținut starea de arest a învinuitului M.G.C., cu referire la care instanța nu era investită, nefiind dedus judecății, nepronunțându-se în schimb cu privire la menținerea sau revocarea măsurii arestării preventive a inculpatului M.G.F..

Din probele administrate rezultă că și de această dată, pârâta judecător a efectuat verificarea fără citarea inculpatului arestat preventiv, fără a asigura prezența acestuia și fără a asigura asistența juridică a acestuia, obligatorie, încălcând garanțiile esențiale prevăzute de art. 159 alin. 3 Cod procedură penală, ale art. 6 și 171 și respectiv cele prevăzute de art. 291 Cod procedură penală.

Din notele grefierului de ședință rezultă o situație similară celei din dosarul nr. 922/237/2009, neexistând nici o consemnare deoarece grefierul de ședință nu a participat la dezbateri, în acest sens fiind și declarația grefierului I.C..

La aceeași dată, respectiv la 10 aprilie 2009 orele 11,45, pârâta judecător P.C., în același dosar, în prezența inculpatului arestat preventiv M.G.F. și a avocatului desemnat din oficiu, a pronunțat o nouă încheiere de ședință, numărul 18 din 10 aprilie 2009 și, admitând propunerea din oficiu, a dispus arestarea preventivă a inculpatului M.G.F., pe o durată de 60 de zile, începând cu data de 10.04.2009 ora 11,45, până la 8.06.2009 ora 11,45 inclusiv.

Prin decizia penală nr. 190 din 13 aprilie 2009, pronunțată în dosarul nr. 2543/8672009 al Tribunalului S., a fost admis recursul declarat de inculpatul M.G., s-a casat în totalitate încheierea pronunțată în camera de consiliu din data de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

10 aprilie 2009 și s-a casat în parte încheierea nr. 18 din 10 aprilie 2009, numai în ceea ce privește arestarea preventivă a inculpatului. Totodată a fost anulat mandatul de arestare preventivă nr. IJ din data de 10 aprilie 2009, emis în baza încheierii nr. 18 din 10 aprilie 2009 și s-a constatat încetarea de drept a măsurii arestării preventive a inculpatului, procedându-se la punerea acestuia de îndată în libertate.

Analizând probele administrate în cauză Secția constată că pârâta judecător P.C. a încălcat dispozițiile art. 300¹ Cod procedură penală, prin care se instituie în sarcina instanței obligativitatea verificării, din oficiu, în camera de consiliu, a legalității și temeiniciei arestării preventive a inculpaților după înregistrarea dosarului, în cauzele în care inculpații sunt trimiși în judecată în stare de arest, anterior expirării duratei arestării preventive.

Alineatul 2 al articolului 300¹ Cod procedură penală, enunță soluțiile pronunțate de instanță în situația în care constată că temeiurile care au determinat arestarea preventivă au încetat precum și în situația inexistenței unor temeiuri noi care să justifice privarea de libertate a inculpatului, impunând obligativitatea revocării măsurii arestării preventive a inculpatului și punerea de îndată în libertate a acestuia. Evident, deși legiuitorul nu reglementează expres aceste soluții, este posibil a se dispune înlocuirea măsurii arestării preventive cu o altă măsură preventivă, din categoria celor prevăzute în art. 136 alin. 1 Cod procedură penală, în considerarea dispozițiilor art. 139 alin. 1 Cod procedură penală sau constatarea încetării de drept a măsurii arestării preventive, deoarece și dispozițiile art. 140 alin. 3 Cod procedură penală, instituie o obligativitate în

sarcina instanței, în situația subzistenței unuia dintre cazurile la care face referire textul enunțat.

În cuprinsul alineatului 3 al art. 300¹ Cod procedură penală, astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 148 din legea nr. 356/2006, se face referire la situația în care instanța constată că temeiurile care au determinat arestarea impun în continuare privarea de libertate sau că există temeiuri noi care justifică privarea de libertate, specificându-se faptul că instanța menține, prin încheiere motivată, arestarea preventivă. Același alineat, din perspectiva procedurii aplicabile în cursul verificării legalității și temeiniciei arestării preventive la primirea dosarului, menționează în mod expres faptul că dispozițiile art. 159 alin. 3, 4, 5 și 11 se aplică în mod corespunzător.

Nesocotirea și necunoașterea dispozițiilor legale aplicabile în materia arestării preventive, constituie o încălcare gravă a dreptului la libertate al persoanei, din perspectiva reglementării conținute în art. 5 paragraful 1 lit. c din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului, care impune cerința respectării căilor legale. Condiția legalității deținerii fiind primordială în analiza caracterului licit al unei privări de libertate, în jurisprudența instanței de contencios european al drepturilor omului, obligativitatea respectării acestora de către judecător nu poate fi supusă discuției, fiind impusă și de principiul securității raporturilor juridice cu privire la libertatea persoanei.

Secția reține că, faptele pârâtei judecător P.C. care, cu ocazia soluționării dosarelor nr. 922/237/2009 și nr. 851/237/2009 ale Judecătoriei G.H., a încălcat garanțiile esențiale recunoscute persoanelor în materia dreptului la libertate, încălcând dreptul de apărare al inculpaților arestați preventiv, atât din perspectiva

dreptului acestora de a se prezenta și de a participa în proces la momentul verificării legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive, cât și din perspectiva dreptului de a fi asistați de apărători aleși sau din oficiu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență.

Pentru considerentele de mai sus, Secția pentru judecători urmează să admită acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva pârâtei judecător P.C. și, având în vedere urmările concrete ale faptei săvârșite de aceasta precum și faptul că nu a mai fost sancționată disciplinar, precum și atitudinea sinceră a acesteia atât pe parcursul cercetării disciplinare cât și în cursul judecății, îi va aplica acesteia sancțiunea diminuării indemnizației de încadrare lunară brută cu 15% pe o perioadă de 3 luni, prevăzută de art. 100 lit. b din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Comisia de disciplină pentru judecători împotriva judecătorului P.C. de la Judecătoria G.H..

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, aplică judecătorului P.C. de la Judecătoria G.H., sancțiunea „diminuarea indemnizației de încadrare lunară brută cu 15% pe o perioadă de 3 luni” pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. h) teza a II-a, din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 9 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică.

Irevocabilă prin nerecurare.